

To ni kar ena zgodba, to je revolucija

Pripovedovala bom o puncu Amandi Todd. Rojena je bila 27. 11. 1996, torej samo nekaj let starejša od nas. Amanda Todd je bila najstnica, ko je naredila samomor - zaradi verbalnega nasilja na spletu. Ko je bila Amanda v 7. razredu, se je pogosto pogovarjala z neznanci po internetu. Nič posebnega, spoznati je želela nove prijatelje. Za klepet je uporabljala video kamero. Dobivala je veliko komplimentov, bila je pač najstnica. Takrat se še ni zavedala, da pogovor z neznancem skriva mnogo pasti. Tako se je nekega dne pogovarjala z neznancem, ki jo je izzival in ji postavljajl neprimerna vprašanja. Amanda je bila mlada in mu je predrzno odgovarjala. Samo nekaj ur kasneje je dobila od te iste osebe grožnje po spletni pošti: njene slike v različnih pozah in namero, da bodo slike objavljene na spletu. V božičnih praznikih jo je obiskala policija in ji sporočila, da so bile te slike najdene na internetu.

Sošolci so jo izločili. Padla je v zelo globoko depresijo: začela se je »tolažiti« z alkoholom in drogami. Samopoškodovanje je bilo samo del zunanjega izražanja globoke prizadetosti in depresivnega vedenja. Njena družina ji je želela pomagati in preselila se je v nov dom. Vendar je ta »neznanec« izvedel za selitev in je poslal slike tudi njenim bodočim sošolcem in sošolkam. Edini, za katerega je mislila, da je še njen prijatelj, se ni potegnil zanjo, ko je njegova punca organizirala fizični obračun z njo. Samo zato, ker je bila ljubosumna in je mislila, da je med Amando in njenim fantom več kot prijateljstvo. Pred vsemi jo je pretepla množica punc – najstnic. Niti eden se ni potegnil zanjo ali se postavil na njeno stran.

Po tem fizičnem napadu se je odločila, da bo storila samomor. Popila je belilo, vendar so jo pravočasno našli. Prepeljali so jo v bolnico, kjer so ji sprali želodec. Medtem ko je bila v bolnici, so se njeni sošolci in ostali ljudje na internetu norčevali iz njenega neuspelega samomora. Nad njo so spravljali vsi, znanci in neznanci, verbalno nasilje je doseglo nečloveške razsežnosti. Ljudje so zares hoteli, da bi umrla. Oziroma še huje, »ljudje« so v svoji anonimnosti na spletu pokazali svoje nizkotne nagibe in krvoločnost. In svoje komplekse. Amandi pa so uničevali življenje.

Amanda se je prešolala v upanju, da bo začela novo življenje, vendar njena preteklost ni bila pozabljena. Ljudje iz njene stare šole so stalno skrbeli, da je šla zgodba za njo in predvsem so jo še naprej stalno maltretirali. Spet je morala iti v bolnico, tokrat zaradi depresije. Zdaj je tudi na novi šoli postala tarča zbadljivk, tokrat zaradi slabih ocen in zaradi ponavljajočih depresivnih stanj.

Amanda vsega tega ni zmogla več prenašati. Septembra 2012 je objavila video na You Tube. Ker ni bila dovolj močna, je objavila na karticah napisano žalostno zgodbo svojega mladega življenja. Povedala je svojo plat zgodbe o nasilju vrstnikov in spletnih komentatorjev, opisala je svoj boj z vedno globljo depresijo in svoje poskuse umika nasilju ter poskuse novih začetkov. Pokazala je tudi svojo roko, kjer je imela številne ureznine, s katerimi si je želela zmanjšati psihične bolečine.

Amendo Todd so našli obešeno v svoji sobi 10. 10. 2012.

Spletno nasilje je tukaj, je zdaj in je realno. Lahko uniči življenje, pri tem pa se napadalci skrivajo za psevdonimi in za anonimnostjo. Amanda je bila samo mlada punca, ki je želela živeti in spoznavati svet – in predvsem ni želela biti sama. Dovolj je bil pogovor s samo ENO napačno osebo in zavrtela se je uničujoča spirala, ki je vodila v obup in samomor. Socialna omrežja so relativno nova, mnogo vplivov še ni raziskanih. Zapisana zgodba se v drugačnih različicah lahko zgodi komur koli, v nekaj minutah so obsodbe dostopne milijonom različnih ljudi, ki uporabljajo Facebook in ostala socialna omrežja.

Amanda je naredila nekaj napak – kdo pa jih ne dela, še sploh v najstniških letih, ko raziskuješ življenje? Od tu naprej pa ni mogla predvideti, niti ni več njena krivda, da se je toliko ljudi spravilo nanjo. Takšnega sramotenja in napadov ne bi prenesla niti večina odraslih.

To ni kar ena zgodba, to je revolucija. Po njeni smrti je premier Britanske Kolumbije izrekel svoje sožalje in obljubil – za Amanda prepozno – boj proti spletnemu nasilju.

Amandina mama Carol je ustanovila fundacijo Amanda Todd Trust. Pridobili so veliko donacij, s katerimi so načrtno začeli z aktivnostmi obveščanja o posledicah spletnega in fizičnega nasilja. Prav tako fundacija organizira programe za pomoč mladim.

Menim, da nam daje zgodba pomemben nauk in usmeritev šolam: katerokoli nasilje, fizično, verbalno, psihično ali spletno, mora biti prepoznano in kaznovano!!

Amadeja Sajovic Žulovec, 9. R

Junij 2015